

[truth] LINK

1 Logica iubirii

descoperă.conectează-te.experimentează

1 LOGICA IUBIRII

DESCOPERĂ

Unul dintre cele mai clare și de la sine înțelese adevăruri despre dragoste este acela că, pentru a exista și a se dezvolta, are nevoie de comunicare.

DE CE BIBLIA?

A iubi și a fi iubit este cea mai arzătoare și stringentă dorință a inimii noastre. Intuitiv, fără să ne spună cineva, știm cu toții că am fost creați pentru a lega relații autentice. Inimile noastre tânjesec după relaționare, interacțiune și după sentimentul de apartenență. Citind Biblia, vom descoperi că motivul care stă în spatele acestor dorințe este unul simplu și profund. Pentru a-l afla, compară următoarele două versete: Geneza 1:27 și 1 Ioan 4:16.

Fiind făcuți după chipul lui Dumnezeu, suntem „proiectați” pentru a oferi și a primi _____.”

Concluzia logică este că acest Dumnezeu altruist, care i-a creat pe oameni după chipul Său, este la rândul Lui o Persoană comunicativă, din moment ce comunicarea este indispensabilă unei relații sănătoase bazate pe dragoste. În cazul acesta, ar trebui ca un Dumnezeu iubitor să Își dorească, în mod natural, să fie cunoscut de aceia pe care i-a creat – ori acesta este exact adevărul pe care-l descoperim în Biblie. Isus Hristos, care a declarat că este Dumnezeu întrupat, pune punctul pe „i”, spunând:

„Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu _____ ce face stăpânul său, ci v-am numit _____, pentru că _____ tot ce am auzit de la Tatăl Meu.” (Ioan 15:15)

Decoperim aici cel mai uimitor lucru cu puțință: cea mai puternică Persoană din Univers – Dumnezeu Însuși – nu caută să ne domine cu puterea Sa, ci vrea să comunice cu

noi pentru a ne împrieteni. Acesta este motivul pentru care ne-a dat o carte în care găsim cuvintele Lui:

„Toată _____ este _____ de Dumnezeu” (2 Timotei 3:16).

Biblia – numită aici „Scriptură” – face afirmația îndrăznească că este mijlocul de comunicare al lui Dumnezeu. Nu uitați însă ceea ce a spus Isus: scopul comunicării dintre Dumnezeu și noi este prietenia. Biblia nu caută să ne constrângă prin autoritatea ei, să ne forțeze rațiunea și să obțină o supunere oarbă. În schimb, ea este un mijloc prin care Dumnezeu își descoperă dragostea și ne deschide calea spre a-L cunoaște. Isus, descriind vorbirea oamenilor, a spus că „ ... din prisosul inimii vorbește gura” (Luca 6:45). Într-un mod asemănător, dacă Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, ne așteptăm să găsim în ea o reflectare a inimii lui Dumnezeu. Dar cât de siguri putem fi că Biblia este ceea ce pretinde?

UN DUMNEZEU CARE CUNOAȘTE ȘI CARE POATE FI CUNOSCUȚ

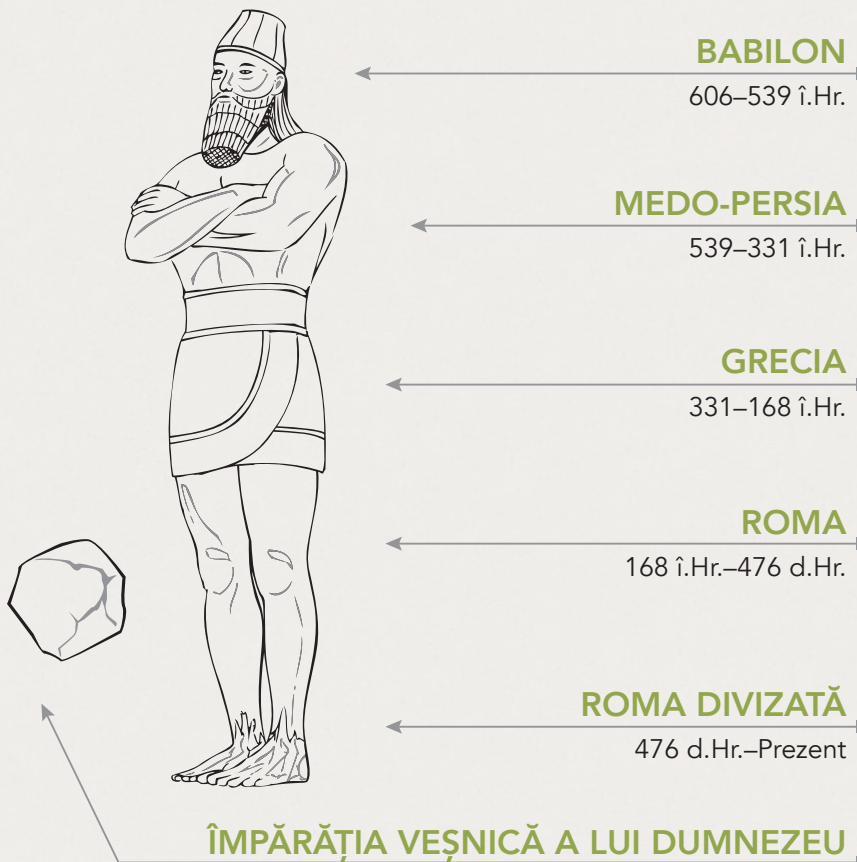
Cu mult timp în urmă, a trăit un rege care era plin de sine. Fiind intoxicat de putere, nu mai putea să se gândească la altceva în afară de propria lui măreție. Într-o noapte, Dumnezeu l-a „bătut ușor pe umăr” oferindu-i un vis profetic în care i-a descoperit în avans – atenție! – două mii cinci sute de ani din istoria acestui pământ; în urma visului, regele a fost umilit și transformat. Găsim această relatare în Daniel 2–4.

În visul său, regele a văzut un chip de metal care avea capul de aur, pieptul și brațele de argint, pânțele și coapsele de aramă, fluierul picioarelor de fier, iar picioarele din lut amestecat cu fier; în timp ce îl privea, chipul a fost lovit din senin de o piatră care l-a distrus complet, iar piatra a devenit un munte mare. Profetul Daniel, fiind captiv în Babilon, i-a explicat împăratului acest vis.

Citiți și discutați interpretarea visului din Daniel 2:36-45.

Scrisă cu aproximativ șase sute de ani înainte de Hristos, profeția care i-a fost descoperită regelui Nebucadnețar prevestea ridicarea și căderea a patru împărății succesive, precum și formarea Europei moderne. Studiind atent această profeție, vom găsi dovezi mai mult decât convingătoare pentru a susține originea supranaturală a Bibliei, adică faptul că a fost inspirată de Dumnezeu. Împlinirea visului poate fi urmărită cu exactitate în istoria lumii noastre: Babilonul a fost urmat de Medo-Persia, care, la rândul ei, a fost urmată de Grecia, iar Grecia, de Roma; aceasta din urmă a fost divizată în cele zece mari împărății ale Europei de Vest. Împlinirea fidelă a primelor cinci părți ale profeției ne dă asigurarea că și ultima etapă va deveni realitate: „Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată” (versetul 44).

Această profeție uluitoare ne pune față în față cu un Dumnezeu care cunoaște viitorul, ceea ce înseamnă că avem de a face cu un Dumnezeu care ne cunoaște și pe noi. El știe absolut fiecare lucru pe care l-am făcut sau îl vom face, fiecare urmă de vinovăție de pe conștiință și fiecare defect sau slăbiciune care ne caracterizează. Cu toate acestea, deși știe totul despre

noi, continuă să ne iubească și să fie Prietenul nostru – nu un prieten superficial, care este cu noi doar când ne merge bine și care ne încurajează să facem tot felul de lucruri rele, ci un prieten adevărat, care nu Se va împăca sub nicio formă cu egoismul nostru. Ceea ce a transformat cu totul inima lui Nebucadnețar a fost tocmai întâlnirea cu un astfel de Dumnezeu.

„_____, eu, Nebucadnețar, _____, _____ și _____ pe Împăratul cerurilor, căci toate lucrările Lui sunt _____, toate căile Lui sunt _____ și El poate să smerească pe cei ce umblă cu mândrie!” (Daniel 4:37)

Acum, Dumnezeu și împăratul erau prieteni. Profeția biblică ne invită și pe noi să intrăm într-o relație de prietenie cu Dumnezeu, oferindu-ne un argument rațional pentru a ne încrede în El. Isus a explicat astfel scopul relațional al profeției biblice:

„Și v-am spus aceste lucruri acum, _____ ca să se întâmple, pentru ca, atunci când se vor întâmpla, _____.” (Ioan 14:29)

Scopul principal al profeției biblice este de a oferi o bază solidă pentru credința în Dumnezeu. Prin intermediul profețiilor, El ne șoptește: **Poți avea încredere în Mine!** Mai mult decât atât, Dumnezeu nu doar că ne cunoaște pe fiecare dintre noi, ci vrea ca și noi să-L cunoaștem. Vorbind cu Tatăl, Isus l-a spus: „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine...” (Ioan 17:3). Verbul din limba greacă, *ginōskō*, se referă la o cunoaștere intimă, la acea cunoaștere pe care o experimentezi într-o relație; aici nu este vorba despre o cunoaștere teoretică. Spre finalul rugăciunii Sale din Ioan, capitolul 17, Isus aprofundează ideea aceasta, cerându-l Tatălui un lucru cu adevărat uimitor: „Pentru ca dragostea cu care m-ai iubit Tu să fie în ei și Eu să fiu în ei” (Ioan 17:26). Viața veșnică – sau mântuirea – nu se referă doar la o cantitate nelimitată de timp, ci și la o calitate a vieții care este dată de o relație strânsă de prietenie cu Dumnezeu. Dumnezeu vrea să fie cunoscut și El poate fi cunoscut. Mai mult decât atât, El a luat orice măsură pentru ca acest lucru să fie posibil, punându-ne la dispoziție Biblia.

ESENȚA ORICĂRUI ADEVĂR

Studiind Biblia, ne vom da seama că avem nevoie de o direcție, de o imagine de ansamblu a adevărului biblic, un cadru de referință care să ne ajute să ne orientăm. În seria de studii biblice *Truth Link* vom ajunge din nou și din nou la acel adevăr care reprezintă de fapt esența tuturor celorlalte adevăruri, și anume realitatea supremă că „Dumnezeu este iubire” (1 Ioan 4:16). Dragostea lui Dumnezeu este acel adevăr din care reies toate celelalte. Adevărul nu este doar o multitudine de date și informații, ci mai degrabă este ca un puzzle care redă imaginea caracterului lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, din moment ce esența caracterului lui Dumnezeu este dragostea, înseamnă că toate celelalte adevăruri nu sunt altceva decât o extensie a acesteia. Așadar, trebuie să ne așteptăm ca orice doctrină autentică să ne descopere o latură a dragostei lui Dumnezeu; pe de altă parte, putem fi siguri că orice învățătură care nu este în armonie cu dragostea Lui este, prin definiție, falsă. Aceasta va fi metodologia noastră în seria de studii biblice *Truth Link*. Așadar, pornind de la premisa că „Dumnezeu este iubire”, avem formula de bază care ne va ajuta să înțelegem orice alt adevăr. Acul busolei noastre indică acum adevăratul Nord. Pornind în această călătorie prin Scriptură, știm încotro ne îndreptăm și ceea ce căutăm.

CONECTEAZĂ-TE

Adevărul nu este o înșiruire de idei abstracte sau o colecție de informații. În schimb, adevărul este o realitate întrupată; el reprezintă totalitatea revelației lui Dumnezeu, așa cum se reflectă ea în viața lui Isus Hristos.

Întreaga Biblie, de la Geneza la Apocalipsa, este o descoperire a caracterului lui Dumnezeu. Ea ne arată cine este Dumnezeu în esență – cum gândește, cum simte și cum Se poartă El. Fiecare relatare, profeție și doctrină biblică ne invită să ne bucurăm de o relație personală cu Dumnezeu, pornind de la premisa îmbietoare că El merită să fie cunoscut, că este atrăgător și că El este iubire.

În fiecare dimineață te trezești și îți trăiești viața. Sunt sigur că lupți pentru diferite lucruri, precum educație, carieră, bunuri materiale și experiențe palpitante. Însă undeva în adâncul sufletului tău știi că ai fost făcut pentru un scop mult mai mareț – pentru ceva incredibil, uimitor și extraordinar. Acest ceva este relația cu Cel ce te-a creat. Cunoașterea Lui este cel mai semnificativ lucru pe care-l poți face, iar dacă vei începe să-L cunoști, toate celelalte lucruri vor căpăta sens.

EXPERIMENTEAZĂ

Vreau să aud glasul lui Dumnezeu vorbind inimii mele, prin paginile Bibliei.

Dumnezeu este în esență o Persoană socială. De aceea, El Se folosește de cuvinte pentru a ne transmite gândurile și sentimentele Sale față de noi. Regele David descrie foarte frumos experiența pe care o putem avea și noi când citim Biblia: „Mă bucur de Cuvântul Tău ca cel ce găsește o mare pradă” (Psalmii 119:162). Cuvântul Lui este deosebit de valoros. Comoara pe care o descoperim în Biblie este experiența neprețuită a cunoașterii personale a lui Dumnezeu și descoperirea realității intime a dragostei Lui profunde.